

Dosarul nr. 2ra-1790/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Buiucani (jud. R. Pascari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

Î N C H E I E R E

5 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iurie Efremov, reprezentat de către avocatul Oleg Gorobica,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Prodan împotriva Nadejdei Efremova, Iurie Efremov și Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 53/181 cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosința proprietății comune,

împotriva deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Ion Prodan și s-a casat hotărârea din 22 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă :

La 15 iulie 2016 Ion Prodan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nadejdei Efremova, Iurie Efremov și Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 53/181 cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosința proprietății comune.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, locuiește împreună cu vecinii Iurie Efremov și Nadejda Efremova în blocul din xxxxx și dispun de proprietate comună asupra coridorului și bucătăriei.

Ion Prodan a menționat că, pârâții și-au permis abuziv separarea coridorului comun ce leagă accesul la bucătărie, prin construirea unui perete. Astfel, reclamantul fiind lipsit de geam și o bună parte din spațiul comun spre bucătărie.

În opinia reclamantului, în acest mod i-a fost încălcat grav dreptul de posesie și folosință a coridorului și a accesului deplin la bucătăria comună.

A mai adăugat că, în vederea soluționării pe cale amiabilă a conflictului dat a solicitat în mod verbal pârâților demolarea peretele construit ilegal, la care a primit un răspuns negativ.

A specificat că, s-a adresat cu cereri privind restabilirea dreptului încălcat la Inspekția de Stat în Construcții, Procuratura Buiucani și Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 53/181.

Reclamantul Ion Prodan a solicitat obligarea lui Iurie Efremov, Nadejdei Efremova și Asociației Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 53/181 de a înlătura obstacolele în folosirea proprietății comune prin demolarea peretelui construit ilegal, care limitează accesul la bucătăria comună.

Prin hotărârea din 8 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, acțiunea depusă de Ion Prodan a fost respinsă.

Prin decizia din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Ion Prodan, s-a casat hotărârea din 8 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și s-a trimis cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de Ion Prodan a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

S-a admis cererea lui Iurie Efremov cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată pentru servicii juridice.

S-a încasat de la Ion Prodan în beneficiul lui Iurie Efremov cu titlu de cheltuieli de judecată pentru servicii juridice suma de 4 500 de lei.

Prin decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Ion Prodan, s-a casat hotărârea din 22 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de Ion Prodan a fost admisă. S-a obligat Nadejda Efremova și Iurie Efremov să înlătore obstacolele în folosința proprietății comune prin demolarea peretelui construit ilegal, care limitează accesul la bucătăria comună.

La data de 10 iulie 2018, Iurie Efremov, reprezentat de către avocatul Oleg Gorobica a declarat recurs împotriva deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră ilegală, neîntemeiată și care urmează a fi casată din următoarele considerente.

Instanța de apel a aplicat eronat prevederile Legii condominiului în fondul locativ nr. 913-XIV din 30 martie 2000. Astfel, instanța ierarhic inferioară a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată.

Totodată, recurentul a menționat că, instanța de apel nu a stabilit în baza căror înscrisuri Ion Prodan deține careva drepturi asupra bucătăriei comune identificate în planul încăperii izolate din 28 martie 2013. Respectiv, instanța de apel a apreciat arbitrar suportul probatoriu anexat la materialele dosarului.

Iurie Efremov a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond, prin care acțiunea depusă de Ion Prodan a fost respinsă.

Prin referința depusă la data de 21 august 2018, Ion Prodan a solicitat respingerea recursului declarat ca fiind neîntemeiat.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 10 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Iurie Efremov, reprezentat de către avocatul Oleg Gorobica, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Iurie Efremov, reprezentat de către avocatul Oleg Gorobica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iurie Efremov, reprezentat de către avocatul Oleg Gorobica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu